

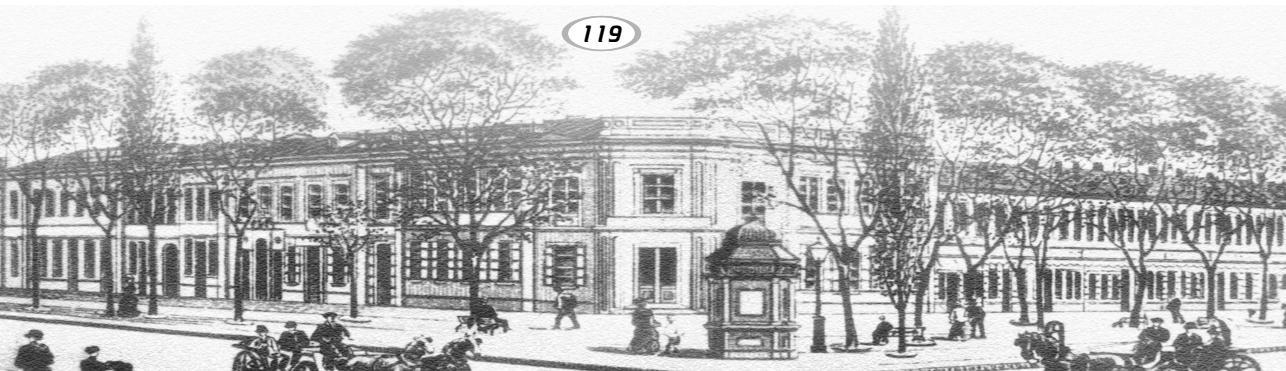
БІЛОУС Віталій Михайлович

Фізик-оптик

В. М. Білоус народився 24 грудня 1935 р. в Одесі. Закінчив фізико-математичний факультет Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова у 1958 р. та аспірантуру цього університету у 1961 р. Кандидатську дисертацію захистив у 1964 р. у Саратовському університеті, докторську — в 1971 р. у Тартуському університеті (“Люмінесцентні та фотоелектричні властивості деяких фотохімічно-чутливих кристалофосфорів та фотографічних емульсій”). Доктор фізико-математичних наук (1972), професор (1973). Академік, засновник Академії наук вищої школи України (з 1992), лауреат Державної премії України в галузі науки та техніки (1983), академічної нагороди ім. Ярослава Мудрого (АН вищої школи України) (1993). Представник України в Міжнародному комітеті з фотографічної науки. Удостоєний медалі “Lieven-Geraert Medal” американського наукового товариства The Society for Imaging Science and Technology “за провідний внесок у галузі срібно-галоїдної фотографії”.

Працював у Луганському вечірньому машинобудівельному інституті (1962), в Одеському вищому інженерно-морському училищі з 1962 до 1975 р., а з 1975 р. до лютого 2004 р. директор Науково-дослідного інституту фізики при Одеському державному університеті ім. І. І. Мечникова.

Основні наукові інтереси пов’язані зі створенням наукових основ фототехнологій, зокрема, з вивченням фотографічного та фотохромних процесів, з голографією, з розробкою оптичних методів неруйнуючого контролю. Вперше запропонував люмінесцентний метод для вивчення процесів утворення світлочутливої твердої фази та хімічної сенсibiлізації фотографічних галогенсрібних емульсій, а також для встановлення механізму створення схованого фотографічного зображення. Вперше (1977) описав квантоворозмірний ефект в люмінесценції вузькощілинних на-

півпровідників і особливості люмінесцентних та оптичних властивостей систем “кластер — адсорбовані на ньому просторово-упорядковані молекули органічних сполук”.

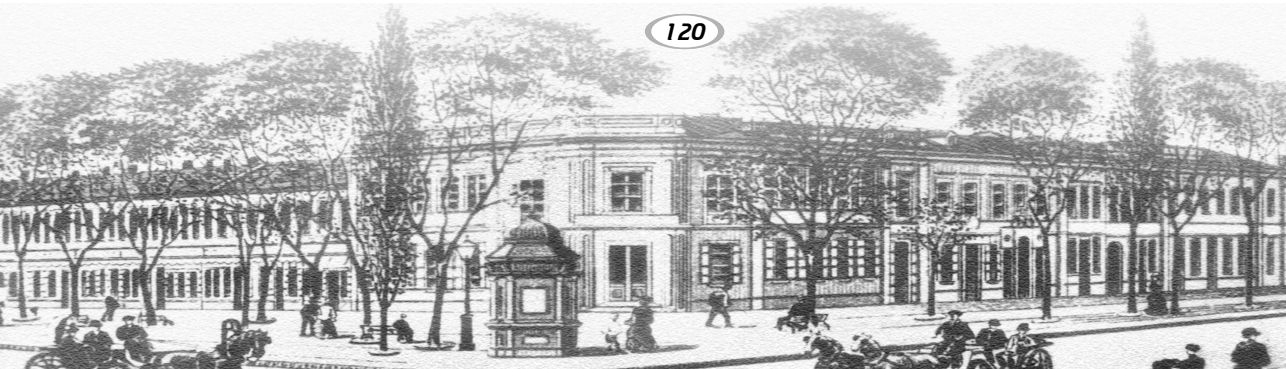
Опублікував більш двохсот робіт, зокрема, затверджений Міністерством освіти України навчальний посібник для студентів технічних вузів “Загальна фізика” (разом з В. І. Михайленко та Ю. М. Поповським) російською (1993) та українською (1994) мовами, а також статті та огляди.

Керує заснованою професором Є. А. Кириловим школою одеських фізиків із запису оптичної інформації (наукової фотографії).

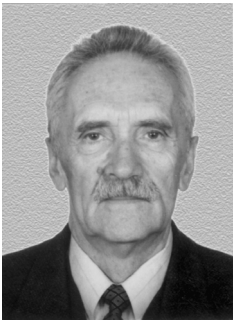
Пр.:

Об эффекте перераспределения электронов по уровням локализации у серебряно-галлоидных фосфоров и высвечивающем действии возбуждающего света // Оптика и спектроскопия, 1961. — Т. 11. — С. 431-433; Некоторые особенности люминесценции фотографических эмульсий // Журн. науч. и прикл. фотографии и кинематографии, 1962. — Т. 7, выи. 5. — С. 368-388; О механизмах образования скрытого фотографического изображения в бромо- и йодобромсеребряной эмульсиях // Там же. — 1967. — Т. 12, вып. 4. — С. 97-299; О влиянии ионных процессов на кинетику вспышки и послесвечения галогенидов серебра // Изв. АН СССР. Сер. физики, 1967. — Т. 31, № 12. — С. 1943-1945; Механизм вспышечного разгорания люминесценции галогенидов серебра / В. М. Белоус, Н. А. Орловская, В. К. Маринчик // Оптика и спектроскопия. — 1970. — Т. 28, вып. 5. — С. 955-960; Люминесценция сульфидов серебра и золота / В. М. Белоус, В. И. Толстобров // ДАН СССР. — 1979. — Т. 245. — С. 295-298; Эффект антисенсибилизации при возбуждении люминесценции системы “кластер — адсорбированный краситель” / В. М. Белоус, В. И. Толстобров // Оптика и спектроскопия. — 1981. — Т. 50. — С. 682-694; Люминесцентные исследования процессов, происходящих при химической сенсибилизации фотографических эмульсий // Успехи науч. фотографии. — 1989. — Т. 25. — С. 5-43; Люминесценция квантово-размерных центров с адсорбированными пространственно-упорядоченными молекулами органических соединений // Журн. прикл. спектроскопии. — 1995. — Т. 62. — С. 43-46; Preparation and Properties of Photographic Emulsions with Heterophase Microcrystals Comprising Nonsilver Cores and Silver Halide Shells / V. M. Belous, D. G. Nizhner, V. P. Churashov // Journ. of Imaging Science and Technology. — 1995. — Vol. 39, № 1. — P. 56-66; Review of Luminescence Studies on Latent Image Formation in Silver Halide Emulsions // Ibid. — 1997. — Vol. 47, № 2. — P. 85-99; Review of Luminescence Studies on Mechanisms of Spectral Sensitization and Supersensitization: Chemically Sensitized Emulsions // Ibid. — 1999. — Vol. 43, № 1. — P. 3-13.

Літ.:

Мейкляр П. В. Физические процессы при образовании скрытого фотографического изображения. — М.: Наука, 1972. — 399 с.; Чибисов К. В. Химия фотографических эмульсий. — М.: Наука, 1975. — 339 с.; Чибисов К. В. Природа фотографической чувствительности. — М.: Наука, 1980. — 401 с.; Джеймс Т. Х. Теория фотографического процесса. — Л.: Химия, 1980. — 672 с.; Чибисов К. В. Общая фотография. — М.: Искусство, 1984. — 446 с.; Чибисов К. В. Очерк по истории фотографии. — М.: Искусство, 1987. — 255 с.; Редько А. В. Основы черно-белых и цветных фото процессов. — М.: Искусство, 1990. — 255 с.; Очерки развития науки в Одессе. — С. 61-73; Академіки Академії наук вищої школи України: Довідник. — К., 1997; Професори Одес. (Новорос.) ун-ту. — Одеса, 2000. — Т. 2.

БІЛЯВСЬКИЙ Ілля Григорович

Психолог

І. Г. Білявський народився 1 лютого 1927 р. в Києві у родині Г. Білявського. Батько був з дворянської родини польського походження. Він боявся утисків з боку влади і, тому був змушений приховувати свою національність. Батько увійшов у творчу родину дружини, прийняв її звичаї, побут та традиції. У родині матері збиралися відомі в Києві музиканти, артисти, співаки, художники. Освіта І. Г. Білявського почалася з відвідування Фребелевської групи, яку замінив дитячий садок працівників мистецтв.

Навчався в середній школі № 79 м. Києва, яку відвідували діти членів уряду. Він був очевидцем подій кінця 30-х рр. До початку Великої Вітчизняної війни І. Г. Білявський встиг закінчити 7 класів, добре вчився з усіх предметів. Батько пішов на війну і брав участь в обороні Києва. І. Г. Білявський евакуювався з матір'ю та родичами, які йшли на Схід з майже оточеного Києва. В евакуації родина мешкала на Уралі, в районі золотих копалень. Ілля Григорович працював конононом у старательській артілі, щоб отримати купон на їжу. Потім родина переїхала до Ашхаба-

